

Naděje bláznů (1 Kor 1, 26), Huslenky 10.2.2013

I. Komu to Pavel píše ?

Milé sestry, milí bratři. Zdá se, že apoštol Pavel znal dobře poměry v našem huslenském sboru, když ve svém dopise píše: „**není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených...**“ To, zdá se, docela dobře sedí. Nesedí tu mezi námi žádná knížata, ba ani zemani. A co se týká těch moudrých - no vždyť i za svého faráře jste si zvolili nedovzdělance - jenom magistra, žádného doktora teologie.

Ale to je milé sestry a milí bratři, jen a jen vaše chyba ...

My ovšem víme, že Pavel nepsal svůj list *Huslenským*, ale *Korintským*. Ale i tam mohlo jeho slovo dobře sedět. Korint byl jedním z největších a nejbohatších měst své doby, největší přístav na světě. Ale křesťanský sbor tu tvořili lidé, kteří sice na tom bohatství pracovali, ale sami z něj nic neměli. Křesťanskou obec tvořili lidé neurození, neučení, hlavně přístavní dělníci a otroci.

Pavlův list tam nejspíš četli ve shromáždění, při bohoslužbách. Nevíme, zda byli rádi za to slovo - zda si řekli, jak je to pěkné, že je ten Pavel tak dobře zná. Anebo zda se naopak cítili trochu uražení, zda se neříkali - to přece víme, že jsme chudí a neurození a docela obyčejní, ale musí nám to ten samozvaný apoštol ještě připomínat?

Jenže zatímco korintský sbor nakonec prý nedopadl příliš dobře, Pavlův list se stal světoznámým. Byl zařazen mezi svatá Písma, stal se listem apoštolským, všeobecným, určeným tak celé církvi. Celé křesťanské církvi, věřícím všech konfesí i věků tedy Pavel píše: není mezi vámi mnoho moudrých, mocných, ani urozených.

II. Kde jsou učenci ?

A tak se musíme nejprve ptát: je to vůbec pravda? Nebud'me zaražení, když se na to ptáme. V Bibli je samozřejmě pravda všechno, ale různé věci mohou být aktuální v různých časech a epochách. Přestože na příklad v *Třetí knize Mojžíšově* se můžeme dočíst, jak mají kněží správně rituálně obětovat, mě už na teologii neučili, jak podříznout správně podsvinče, nebo jak porazit býka. Kdyby tomu tak bylo, nejspíš bych se ani tím nedovzdělaným farářem vůbec nestal ...

A tedy se ptáme, je to pravda, že mezi námi není mnoho těch či oněch vyvolených? V naší církvi – Českobratrské církvi evangelické by to jeho slovo mohlo leckoho namíchnout. O ČCE se přece říká, že je církví intelektuálů, založená na slově, jeho slyšení a porozumění. A také si rádi připomínáme všechny učené reformátory a vzdělané osobnosti od Husa, přes Palackého k Masarykovi, které si nějakým způsobem přisvojujeme ...

Jak je to však dnes? Dnes by se mohlo zdát, že Pavlovo slovo pro naši církev vskutku platí. Není mezi námi opravdu mnoho moudrých, mocných ani urozených. Jen málo z lidí, co dnes něco znamenají, se veřejně hlásí vůbec k nějaké křesťanské církvi. A co se týká těch moudrých – jistě jsou i církvích lidé vzdělání a moudří, jistě i vědci, ale že by platilo, že co vědec, to věřící a praktikující křesťan, tak to asi už dávno ne.

Zkrátka můžeme volat úplně stejně jako tehdy Pavel: **kde jsou učenci, kde znalci, kde řečníci tohoto věku?** Jsou asi leckde, ale v kostelních lavicích jich příliš nesedí ...

III. Podle lidského soudu ...

Proč nám to však tedy apoštol Pavel říká, že mezi námi není mnoho lidí tak či onak mocných, když to sami dobře víme - a těžko s tím něco uděláme. Považuje nás snad za hlupáky a chudáky? Kterým beztak alespoň k nějak snesitelnému žití nezbyvá nic jiného než sem tam zajít do toho kostelíčka? A nás faráře za nýmandy, kteří se na své povolání dali hlavně proto,

že beztak na pořádnou práci nejsou a žebrat se stydí - jak to ostatně v jednom svém listu napsal?

Když se však do listu Korintským zadíváme pozorněji, čteme tam: není mezi vámi mnoho moudrých *podle lidského soudu*. Podle toho, jak se na to dívají lidé. Koho vlastně lidé dnešní doby považují za moudrého? Asi bychom odpověděli, že moudří jsou lidé vzdělaní. Tedy lékaři, vědci, učitelé ... Jenže pravdu má i dosluhující prezident Václav Klaus, když tvrdí, že pravda se dá nejlépe ověřit podle peněz. Mají snad učitelé víc než např. hokejisti? Považuje tento svět tedy například učitele za ty skutečně moudré, kterým se vyplatí naslouchat? Nebo víc poslouchá kartáře a věštec, byť je to stojí 500 korun za jeden telefonní hovor?

Pavel píše, že mezi námi není mnoho moudrých, ani mocných, ani urozených, podle lidského soudu - ale nemyslí to jako nějakou výtku. Možná se za tím skrývá i pochvala: *A buďte rádi, že nejste tak moudří jako všichni ti dnešní šarlatáni a rádoby vzdělanci, buďte rádi, že nejste mezi těmi mocnými, kteří požívají sebe navzájem a jejichž pýcha beztak předchází pád. Buďte za to rádi, neboť před Bohem, před jeho tváří a jeho soudem, rozhodují úplně jiné věci, než politická moc nebo moudrost všelijakých žblebtů.*

IV. Bláznovská zvěst

„Bůh totiž vyvolil to, co je světu bláznovstvím, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné, a opovržené Bůh vyvolil, ano, vyvolil to, co není, aby to, co jest obrátil v nic ...“

Před Bohem nerozhoduje to, z jak vážené rodiny pocházíme. Ale jiná urozenost. Urozenost ve jménu jeho Syna Ježíše Krista. Tuto urozenost jsme získali křtem v jeho jméno. A jeho jméno nyní neseme. A nemusíme se tedy strachovat, zda jsme v jeho očích dostatečně dobří, hodní, nebo máme spoustu vydobytých zásluh. Byli jsme pokřtěni, tak jsme urozeni pro Boží království.

A nevádí, že přitom jsme nemocní. Nemocní svými hříchy, nemocní svými vinami, nemocní k smrti. Protože naše naděje je v moci Boží.

Co ovšem ta Boží moc znamená? Zpívali jsme, že Pán Bůh je naše síla. Jenže Boží síla se ve světě projevila zcela jinak, než jak jsme zvyklí, že se síla a moc projevují.

Bůh vyvolil to, co je slabé - aby tak svou slabostí zachránil svět. Svůj záchranný plán však provedl podle lidského rozumu nesmyslně. Namísto, aby vyjel do tohoto světa v čele nebeské jízdy - jak by se to asi líbilo dragounovi Martinu Kabátovi z pohádky Čertův švagr - a definitivně tu odstranil všechny neřády a zlořády, tak poslal svého jediného a milovaného Syna a dal ho jako oběť za ně - i za každého z nás. Nezachránil ho, nepřišel mu na pomoc v nejtěžší hodině, nevyslyšel jeho prosebné volání, ale nechal ho na kříži. Zemřít. Přesto v této smrti nad smrtí i každým zlem definitivně zvítězil.

Zvěst o kříži je ovšem bláznovskou zvěstí. Nevěřilo jí mnoho lidí tehdy, když Pavel psal Korint'ánům svůj list - a nevěří jí mnoho lidí ani dnes. A přesto v této zvěsti je jediná naděje všech moudrých i nemoudrých, mocných i nemocných, kteří ve světě své kříže nesou až k dokonání. Jak volali už církevní otcové: Buď pozdraven křížem, jediná nadějí!

Kdyby apoštol Pavel psal, že mezi námi není mnoho těch, kteří slovu o kříži a vzkříšení věří, kdyby psal, že mezi námi není mnoho slabých a nemocných, kdyby napsal, že mezi námi není mnoho těch, kteří svůj křest berou vážně - pak by to bylo s námi špatné. Ale že píše, že mezi námi není mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených - pak máme sice bláznů, ale přece naději ! Amen